

bliffet foreligger der en vigtig Grund til en ny Toldlov, og det er Myntreformens Gjennemførelse; saaledes som den høitærede Finanzminister ved Forelæggelsen af Toldloven anførte, er det næsten blevet uafviseligt, at vi maa have en ny Toldlov i Anledning af Myntreformen, da det vil være et meget stort Bryderi at regne disse Skillingen ud i Dre for alle de enkelte Toldsafters Vedkommende. Det vilde i høi Grad besvære Omsætningen ligesom ogsaa Toldvesenet ved dets Opkævnning af Tolden. Naar man nu skal tale om Principerne i den nye Toldlov, kan jeg ikke finde særlige Principer gjennemførte der, forskjellige fra dem, der have været gjældende tidligere; der er kun enkelte Artikler, Industrigjenstande, for hvilke man har søgt at borttage Beskyttelsen, og i de fleste Tilfælde kan jeg erklære mig enig deri. Men det forekommer mig rigtignok meget ønskeligt, om man anvendte de stigende Toldindtægter til at lette Omsætningen paa de Punkter, hvor det i meget lang Tid har været anerkjendt for nødvendigt, for saa vidt det fremdeles maatte erkjendes at være nødvendigt. Jeg tror, det er meget ønskeligt, om man kunde komme til det Resultat, at Tolden blev fastsat saaledes, at den kom til at udgjøre en vis Procentandel af Statsindtægterne. I det Forslag til en Finanzlov, der nu foreligger, ere Statsindtægterne anslaaede til henimod 24 Millioner Rbl. — jeg skal haade her og senere tillade mig at anføre runde Tal — og naar det blev fastsat, at man skulde søge gjennem Toldindtægterne at skaffe en vis Kvotabel tilveie, f. Ex. 30 pCt. — det vilde være lidt over 7 Millioner Rbl. — og man da, hvis det viste sig i det følgende Aar, at Toldindtægterne stige meget betydeligt, greb til at affasse Tolden paa saadanne Artikler, der led under denne Toldbestatning, vilde jeg tro, at det vilde bidrage meget til Landets Udvikling, og at man saa omsider vilde komme til en fornuftig Toldbestatning. Saaledes som man nu bærer sig ad, tager man det sidste Finantsaars Toldindtægter og søger at omfordele dem lidt. Om dette ikke kan virke forstyrrende hist og her, skal jeg ikke tillade mig at udtale nogen Dom om, men jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt. Jeg tror, at det vilde være bedst, naar man, efter først at have opnaaet en bestemt Skatteindtægt ved Tolden, nedsatte Tolden med det Overskydende. Jeg tror ikke, at det vilde være skadeligt paa Indtagten. I den Anledning skal jeg henlede de ærede Medlemmers Opmerksomhed paa, at der er vedlagt Forslaget en Overfigt, hvoraf det ses, at Toldafgiften for 1864—65 var ca. $4\frac{1}{2}$ Million Rbl., men der var extraordinære Forhold tilstede i dette Aar, som fulgte lige oven paa den nye Tariff af 1863, og man kan derfor ikke tage det som Norm. I de følgende Aar 1865—66, 1866—67 og 1867—68 var Tolden c. $6\frac{1}{2}$ Million, og den er efterhaanden stegen til 8 Millioner, og den udgjør nu over det Dobbelte af, hvad den udgjorde i Aarene fra 1858—63, notabene

for Kongeriget alene. Ifølge den Udvalgsbetænkning, som i forrige Samling blev afgiven af Folke-thingsubvalget, udgjorde Tolden dengang $3\frac{3}{4}$ Million, og den udgjør nu som sagt 8 Millioner, saa at det synes, at man nu kunde komme til at tage det Hensyn til Omsætningsforholdene, som man maatte erkjende for at være nødvendigt. Den ærede Minister er ogsaa for en Del gaaet ind herpaa. Det nuværende Lovforslag kalkuleres at ville give en Mindreindtægt af $\frac{3}{4}$ Million mod den nuværende Toldafgift, og denne Nedsettelse fremkommer væsentlig ved Fritagelse for Told paa Salt og Stenful, hvilken henholdsvis udgjør 167,000 Rbl. og 220,000 Rbl., fremdeles, ved en Nedsettelse af Skibsafgiften med et Beløb af 120,000 Rbl. Disse Fritagelser og denne Nedsettelse for Told maa jeg erkjende for at være i det Hele meget hensigtsmæssige. Salt bliver ikke alene brugt af hver Mand i Landet, men ogsaa meget i Industrien, i Salterier osv. Jeg er derfor enig i det Hensigtsmæssige i at nedsette Tolden paa Salt, men det er dog ikke Noget, jeg sætter saa særdeles Pris paa, fordi Salt er en Artikel, der har den særdeles gode Egenkab, at Told af den meget let opkræves, og det er en meget vigtig Ting ved en Artikel, der ansættes til Told. Hvad Stenful derimod angaar, tror jeg, at Fritagelsen er ganske overordentlig hensigtsmæssig, thi Stenful benyttes ikke alene i Industrien — og den maa benyttes allevegne der —, men i vort nordlige Klima tjener den, ogsaa i mange Tilfælde til Opvarming af vore Huse, og det er vist hensigtsmæssigt at gjøre vort Brændmateriale saa billigt som muligt. Hvad Skibsafgiften angaar, udgjør den for Diebliffet 48 Sk. pr. Læst, hvilket er det samme som 24 Sk. pr. Ton, og der er foreslaaet at nedsette dette til 33 Dre altsaa 1 Mk. pr. Ton. Det er oplyst i Motiverne, at Skibsafgiften svares saaledes, at danske Skibe betale 126,000 Rbl. og fremmede Skibe 147,000 Rbl., tilfammen altsaa 273,000 Rbl., men den foreslaaede Nedsettelse vil give en Mindreindtægt, som tidligere nævnt, af 120,000 Rbl. Jeg vilde rigtignok have ønsket, at den ærede Finanzminister var kommen til det Resultat, at Skibsafgiften fuldstændig var bleven hævet. Det er et Resultat, som det andet Thing flere Gange er kommet til, og vel ved jeg, at dette Thing i sin Tid bestemte, at Skibsafgiften skulde vedblive i sin nuværende Størrelse, men jeg kan dog ikke Andet end ønske, at Thinget ved atter at overveie denne Sag vilde kunne forene sig med det andet Thing om den fuldstændige Affjæffelse af denne Afgift. Hvad jeg tror, der den Gang havde en meget væsentlig Indflydelse paa Thingets Beslutning i denne Sag, var den Omstændighed, at 147,000 Rbl. af denne Afgift svarede af fremmede Skibe; jeg kan naturligvis ikke sikkert paastaa det, da Enhver stemmer efter sin Overbevisning, altsaa af meget forskellige Motiver, men det blev den Gang meget stærkt frem-